

2. Do wydania opinii, czy ruchomość stanowi dobro kultury, oraz do wskazania państwowej instytucji kultury, której ruchomość może być przekazana, jest właściwy wojewódzki konserwator zabytków, a w przypadku materiałów bibliotecznych — dyrektor Biblioteki Narodowej w Warszawie.

§ 9. 1. Ruchomości nienadające się do obrotu handlowego, a przedstawiające wartość użytkową, mogą być przekazane nieodpłatnie zakładom opieki zdrowotnej, jednostkom organizacyjnym pomocy społecznej, szkołom i placówkom oświatowym, instytucjom kultury, organizacjom charytatywnym, organom administracji publicznej oraz szkołom wyższym, jednostkom badawczo-rozwojowym lub innym jednostkom organizacyjnym prowadzącym badania naukowe lub prace rozwojowe, jeżeli mogą być przez te podmioty wykorzystane przy realizacji ich zadań statutowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przekazanie ruchomości, które naruszałoby prawo autorskie lub prawo pokrewne albo prawo własności przemysłowej, może dojść do skutku, jeżeli właściciel prawa wyrazi na to zgodę lub gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1, zobowiąże się do usunięcia z niej znamion naruszonego prawa, o ile jest to możliwe.

3. Ruchomości nadające się do obrotu handlowego inne niż określone w art. 105 § 2 i 4 oraz art. 109 § 1 pkt 2 ustawy mogą być w przypadku klęski żywiołowej, w rozumieniu przepisów o stanie klęski żywiołowej, przekazane nieodpłatnie podmiotom, o których mowa w ust. 1, jeżeli przekazanie tych ruchomości przyczyni się do złagodzenia bezpośrednich skutków takiej klęski.

4. Ruchomości, których dopuszczenie do obrotu handlowego wymaga uzyskania certyfikatu zgodności, mogą być przekazane nieodpłatnie podmiotom wykonującym badania laboratoryjne, jeżeli koszt uzyskania certyfikatu zgodności przekraczałby spodziewane wpływy ze sprzedaży tych ruchomości, a ruchomości mogą być wykorzystane do celów badawczych.

§ 10. 1. Przepisy § 8 ust. 1 oraz § 9 ust. 1, 3 i 4 mają zastosowanie wyłącznie do ruchomości, które stanowią własność Skarbu Państwa.

2. Nieodpłatne przekazanie ruchomości, o których mowa w § 9 ust. 1, 3 i 4, następuje za zgodą dyrektora właściwej miejscowo izby skarbowej.

3. Zgoda, o której mowa w ust. 2, może być udzielana każdorazowo albo na przekazywanie ruchomości

w określonym czasie lub w zakresie określonych rodzajów ruchomości.

4. Nieodpłatne przekazanie następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, w którym podaje się wartość szacunkową przekazywanych ruchomości, określoną w sposób wskazany w § 5.

§ 11. 1. Ruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa, których likwidacja, w sposób określony w § 7, 8 lub 9, nie doszła do skutku, mogą być zniszczone.

2. Zakwalifikowanie ruchomości do zniszczenia następuje przez komisję powołaną przez organ likwidacyjny. Zniszczenia dokonuje się komisyjnie. Z czynności zniszczenia sporządza się protokół.

§ 12. 1. Wydatki związane z przechowywaniem lub sprzedażą ruchomości niestanowiących własności Skarbu Państwa pokrywa się z kwot uzyskanych ze sprzedaży tych ruchomości.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, w części przekraczającej kwotę uzyskaną ze sprzedaży, pokrywa się z budżetu państwa.

3. Środki pieniężne z tytułu nadwyżki kwoty uzyskanej ze sprzedaży ruchomości, o której mowa w ust. 1, nad wydatkami związanymi z jej przechowywaniem lub sprzedażą przechowuje się na rachunku depozytowym organu likwidacyjnego do czasu rozstrzygnięcia sprawy własności ruchomości.

§ 13. 1. Zbycia przedmiotów wartościowych, stanowiących własność Skarbu Państwa i przyjętych na przechowanie przez Narodowy Bank Polski przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, dokonują organy likwidacyjne właściwe według miejsca przechowywania tych przedmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zbycia przedmiotów wartościowych przyjętych na przechowanie przez Centralę Narodowego Banku Polskiego dokonują organy likwidacyjne wyznaczone przez dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 marca 1999 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub podlegających sprzedaży przez organy administracji rządowej na podstawie przepisów szczególnych (Dz. U. Nr 28, poz. 258).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 maja 2002 r.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

450

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 kwietnia 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia zakresu zadań w dziedzinie kultury objętych mecenatem państwa oraz szczegółowych zasad i trybu udzielania jednostkom samorządu terytorialnego dotacji na te zadania i dotacji celowych na dofinansowanie bieżących zadań własnych, związanych z prowadzeniem instytucji kultury, przejętych w dniu 1 stycznia 1999 r.

Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 21 stycznia 2000 r. o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem administracji publicznej (Dz. U.

Nr 12, poz. 136, Nr 95, poz. 1041 i Nr 122, poz. 1323 oraz z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 154, poz. 1802) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 maja 2000 r. w sprawie określenia zakresu zadań w dziedzinie kultury objętych mecenatem państwa oraz szczegółowych zasad i trybu udzielania jednostkom samorządu terytorialnego dotacji na te zadania i dotacji celowych na dofinansowanie bieżących zadań własnych, związanych z prowadzeniem instytucji kultury, przejętych w dniu 1 stycznia 1999 r. (Dz. U. Nr 40, poz. 463) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wnioskowana przez wojewodę dotacja nie może przekroczyć wysokości łącznych środków dla poszczególnych jednostek samorządu terytorialnego z obszaru województwa, przeznaczonych w roku poprzednim na dofinansowanie zadań, o których mowa w § 1 pkt 1, zmienionych o wskaźnik odpowiadający zmianie wielkości środków określonych na ten cel w ustawie budżetowej na dany rok, z zastrzeżeniem § 4a.”;

2) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. 1. W 2002 r. wnioskowana przez wojewodę dotacja nie może przekroczyć wielkości ustalonej zgodnie z § 2 ust. 3, pomniejszonej o 3%.

2. Minister dokonuje podziału 3% kwoty określonej w ustawie budżetowej na dofi-

nansowanie zadań własnych jednostek samorządu terytorialnego, związanych z prowadzeniem instytucji kultury przejętych z dniem 1 stycznia 1999 r., uwzględniając zmiany organizacyjne w instytucjach kultury.

3. Minister, w terminie, o którym mowa w § 2 ust. 4, zawiadamia wojewodę i ministra właściwego do spraw finansów publicznych o dokonanym podziale kwot dotacji, o których mowa w ust. 2.

4. Wojewoda przedstawia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wnioski o dokonanie odpowiednich zmian w budżecie państwa, obejmujący kwoty, o których mowa w ust. 3 i w § 2 ust. 4.

5. Wojewoda, przedstawiając ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych wnioski, o którym mowa w § 2 ust. 5, uwzględnia również kwoty dotacji, o których mowa w ust. 3.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

451

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU

z dnia 26 lutego 2002 r.

w sprawie podstawy programowej kształcenia w profilach kształcenia ogólnozawodowego.

Na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 2 lit. c) ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1320, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 144, poz. 1615 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 362) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Określa się podstawę programową kształcenia w następujących profilach kształcenia ogólnozawodowego:

- 1) chemiczne badanie środowiska,
- 2) ekonomiczno-administracyjny,
- 3) elektroniczny,
- 4) elektrotechniczny,
- 5) kreowanie ubiorów,

- 6) kształtowanie środowiska,
- 7) leśnictwo i technologia drewna,
- 8) mechaniczne techniki wytwarzania,
- 9) mechatroniczny,
- 10) rolniczo-spożywczy,
- 11) socjalny,
- 12) transportowo-spedycyjny,
- 13) usługowo-gospodarczy,
- 14) zarządzanie informacją.

2. Podstawa programowa, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 2002 r.

Minister Edukacji Narodowej i Sportu: *K. Łybacka*